

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Kielce, dnia 18-06-2024

Znak: PNK.I.4131.79.2024

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 609 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr II/13/2024 Rady Gminy Górno z dnia 27 maja 2024 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Górno w całości.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 27 maja 2024 roku Rada Gminy Górno podjęła uchwałę Nr II/13/2024 w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Górno. Uchwała została przekazana do Wojewody Świętokrzyskiego w dniu 31 maja 2024 roku. W dniu 4 czerwca 2024 roku Wojewoda Świętokrzyski zawiadomił Przewodniczącego Rady Gminy o wszczęciu postępowania nadzorczego oraz wyznaczył termin na złożenie ewentualnych wyjaśnień w sprawie. Rada Gminy w określonym terminie nie odniosła się do zastrzeżeń organu nadzoru.

Na mocy przedmiotowej uchwały Rada Gminy Górno uznała skargę wniesioną na działalność Wójta Gminy Górno za bezzasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu do uchwały. W uzasadnieniu do uchwały wskazano natomiast, iż Komisja Skarg, Wniosków i Petycji, postanowiła na swym posiedzeniu w dniu 20 maja 2024 r. uznać skargę za niezasadną „ze względu na jej treść, która nie kwalifikuje się do jej rozpatrzenia” ustalając iż skarga nie zawiera żadnych zarzutów, które należą do właściwości gminy. W oparciu o powyższe Rada Gminy przyjęła stanowisko, że przeprowadzone postępowanie wyjaśniające pozwoliło na ustalenie, iż wniesiona skarga na działalność wójta jest bezzasadna.

Stosownie do treści art. 227 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (t. jedn. Dz. U. 2024, poz. 572 – dalej jako k.p.a.), przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Z przepisu art. 229 pkt 3 k.p.a. wynika natomiast, że organem właściwym do rozpatrywania skarg na wójta, z wyłączeniem spraw należących do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej, jest rada gminy.

Zgodnie z treścią art. 238 § 1 k.p.a. zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi powinno zawierać: oznaczenie organu, od którego pochodzi, wskazanie, w jaki sposób skarga została załatwiona, oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do załatwienia skargi. Zawiadomienie o odmownym załatwieniu skargi powinno zawierać ponadto uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239 k.p.a.

W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się, iż zawiadomienie o załatwieniu skargi w trybie postępowania skargowego wyrażone w formie uchwały przez radę gminy powinno obowiązkowo zawierać wszystkie składniki wymienione w art. 238 § 1 k.p.a., w tym również uzasadnienie faktyczne i prawne. Zawarcie w uzasadnieniu uchwały wyczerpującego oraz prawidłowego uzasadnienia faktycznego i prawnego jest obowiązkiem organu. Tego rodzaju akt wydany przez radę winien zatem w pełni przedstawiać wszystkie przesłanki, które doprowadziły do jego podjęcia. Organ musi zawsze w sposób niebudzący wątpliwości wykazać bezzasadność skargi oraz wyjaśnić stronie składającej skargę prawne podstawy tego rozstrzygnięcia (tak Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 8 marca 2023 roku, sygn. akt: II SA/Po 884/22, oraz w wyroku z dnia 19 kwietnia 2017 roku, sygn. akt: IV SA/Po 135/17, a także Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy w wyroku z dnia 5 kwietnia 2011 roku, sygn. akt: II SA/Bd 199/11). Podkreśla się również, że uzasadnienie uchwały podjętej w sprawie rozpatrzenia skargi odgrywa doniosłą rolę, ponieważ warunkuje kontrolę organów nadzoru i kontrolę sprawowaną przez sądownictwo administracyjne. Wynika z tego, że powinno ono wyczerpująco omawiać zarówno stan faktyczny sprawy, przepisy prawne będące podstawą rozstrzygnięcia, jak i argumentację zajętego przez organ stanowiska (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 10 lutego 2022 roku, sygn. akt: III Sa/Gd 626/21, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 29 czerwca 2016 roku, sygn. akt: II SA/Go 221/16, oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 31 marca 2009 roku, sygn. akt: II SA/Łd 166/09).

W ocenie organu nadzoru analizowana uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa, tj. przepisu art. 238 § 1 k.p.a., z uwagi na niezawarcie w niej wymaganego uzasadnienia faktycznego i prawnego. W uzasadnieniu uchwały wskazano bowiem jedynie, jakie czynności zostały

podjęte w celu rozpatrzenia skargi przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji. Nie przedstawiono jednak samych zarzutów zawartych w skardze ani ich nie omówiono. Z uzasadnienia uchwały nie wynika więc, jakie działania Wójta Gminy Górno były przedmiotem badania oraz które z ustalonych w toku czynności wyjaśniających okoliczności faktycznych sprawy przemawiały za uznaniem, że działania te nie podlegają ocenie przez Radę Gminy. Nie przywołano także żadnego przepisu prawa, który potwierdzałby trafność stanowiska o bezzasadności skargi. Przedstawienie przez Komisję wyłącznie opinii o bezzasadności skargi, bez wyjaśnienia, jakie konkretnie informacje o skarżonych działaniach Wójta uzyskano, trudno uznać za przedstawienie procesu logicznego, który doprowadził Radę Gminy do przekonania o bezzasadności przedstawionych w skardze zarzutów. Nie można zatem uznać, że w zawiadomieniu o rozpatrzeniu skargi, jakim jest analizowana uchwała, przedstawiono w pełni wszystkie przesłanki, które doprowadziły do podjęcia uchwały, oraz w sposób niebudzący wątpliwości wykazano bezzasadność skargi, a zatem zawarto wszystkie elementy wymienione w art. 238 § 1 k.p.a. Należy przy tym zauważyć, że Wojewoda w ramach postępowania nadzorczego może badać prawidłowość postępowania rady gminy odnośnie trybu rozpatrywania skargi i sporządzenia zawiadomienia o sposobie jej załatwienia (art. 227-240 k.p.a.), jednak nie ocenia czy organ słusznie bądź niesłusznie uznał skargę za bezzasadną (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 9 sierpnia 2012 r., sygn. akt II SA/Sz 696/12).

Zgodnie z treścią art. 85 u.s.g. nadzór nad działalnością gminną sprawowany jest na podstawie kryterium zgodności z prawem. Stosownie natomiast do treści art. 91 ust. 1 u.s.g. uchwała sprzeczna z prawem jest nieważna. Do istotnych naruszeń prawa skutkujących nieważnością uchwały zaliczane jest również naruszenie przepisu określającego obligatoryjne elementy zawiadomienia o odmownym załatwieniu skargi, jakim jest przepis art. 238 § 1 k.p.a. Do istotnych naruszeń prawa skutkujących nieważnością uchwały zaliczyć należy naruszenie przepisu określającego obligatoryjne elementy zawiadomienia o odmownym załatwieniu skargi, jakim jest przepis art. 238 § 1 k.p.a. W związku z powyższym stwierdzenie nieważności uchwały w całości jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Michał Skotnicki
Wicewojewoda Świętokrzyski